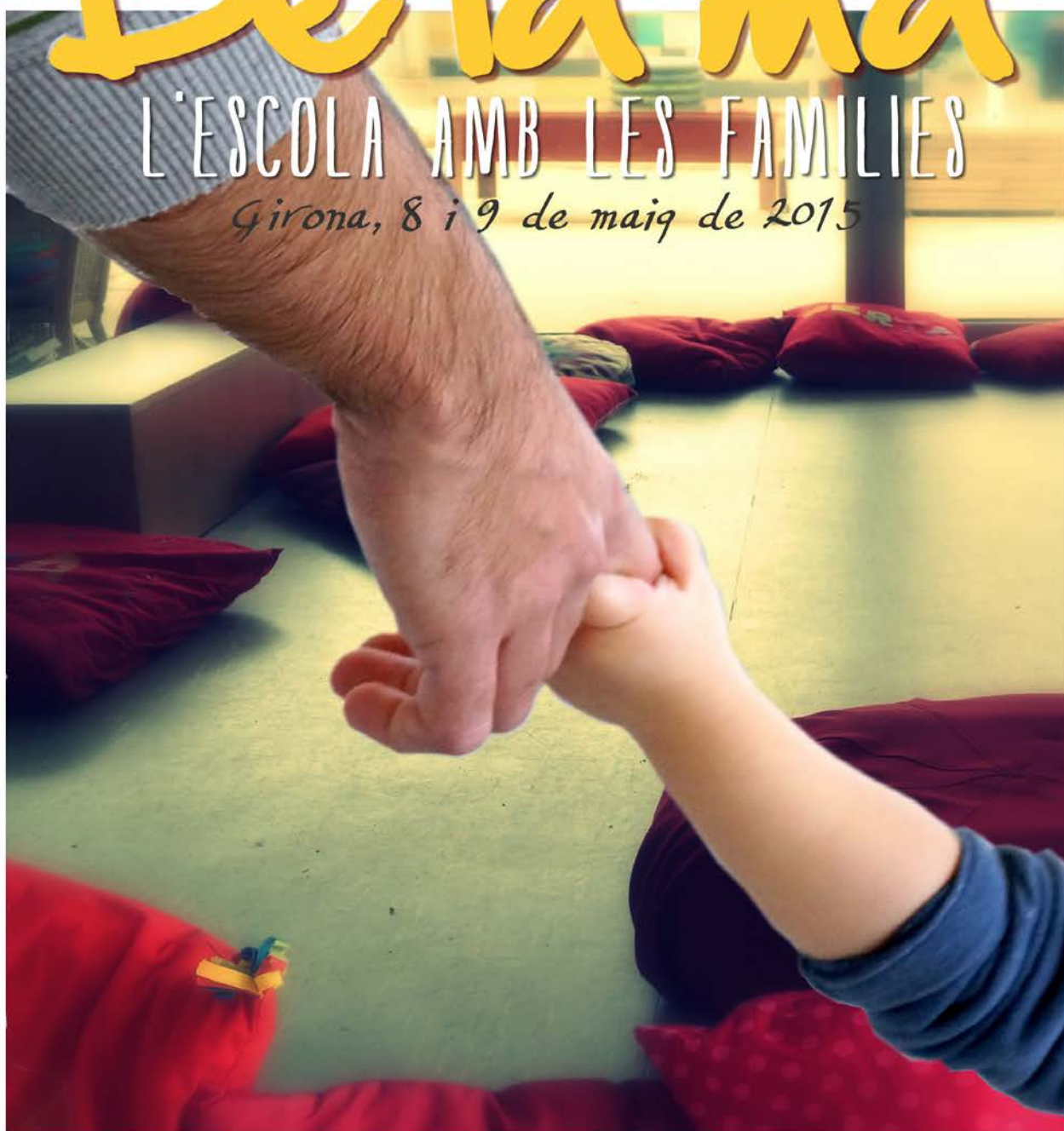

VI Jornada 0-6

De la mà

L'ESCOLA AMB LES FAMÍLIES

Girona, 8 i 9 de maig de 2015

Organitza:

ICE de la Universitat de Girona - Facultat d'Educació i Psicologia de la Universitat de Girona - Ajuntament de Girona

Universitat de Girona

Ajuntament de Girona

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament

VI JORNADA 0-6: De la mà, L'ESCOLA AMB LES FAMÍLIES

Girona, 8 i 9 de maig de 2015

Centre Cultural la Mercè

PROGRAMA

• Divendres 8 de maig

17:30 – 18:00 h Recepció i recollida de material

18:00 – 18:15 h Actuació de percussió d'infants i famílies de l'Escola La Farga de Salt

18:15 – 18:30 h Presentació de la jornada

18:30 – 20:00 h **“Educar amb humor”**, conferència a càrrec de **Carles Capdevila**, periodista i director del diari ARA

Comentaristes: Rosa M. Terradellas (Universitat de Girona) i Tànit Güell (AMPA de l'ESC Frigolet de Porqueres)

• Dissabte 9 de maig

09:30 – 11:00 h **“La participació de les famílies, eix d'una educació de qualitat”** conferència a càrrec de **Carles Gràcia**, director i mestre de l'ESC Pinetons de Ripollet

Presentació d'experiències de participació de famílies a 0-3 i a 3-6

11:00 – 11:30 h Esmorzar

11:30 – 13:00 h Sessions de debat en grup sobre temes claus de la jornada

13:00 – 13:30 h Posada en comú i conclusions a càrrec de **Carles Gràcia**

13,30 h Cloenda

Organitza:

Institut de Ciències de l'Educació Josep Pallach de la Universitat de Girona

Facultat d'Educació i Psicologia de la Universitat de Girona

Ajuntament de Girona

Aquesta activitat està inclosa en el Pla de Formació del Departament d'Ensenyament.

Més informació: <http://www.udg.edu/ice>

II·lusió, vocació, passió

Carles Capdevila

Demano perdó tres vegades: per col·locar en un títol tres paraules tan cursis i passades de moda, per fer-ho per parlar dels mestres, i, sobretot sobretot, perquè la meva idea és –ho sento– parlar-ne bé.

Sé que la meva doble condició de pare i periodista, tan radical que les seves sigles són PP, em convida a criticar-los per fer massa vacances (com a pare) i em suggereix que parli de temes importants, com la llei d'educació (és el mínim que li escauria a un periodista aquesta setmana).

Però n'estic fart que la paraula més utilitzada al costat d'escola sigui “fracàs” i al davant d'educació hi acostumi a aparèixer sempre el concepte “problema”, i que “mestre” acostumi a compartir titular amb “vaga”. L'escola fa alguna cosa més que fracassar, els mestres fan alguna cosa més que fer vaga (i vacances) i l'educació és bastant més que un problema. De fet és l'única solució, però això ens ho tenim molt calladet, no fos cas.

El meu procés, íntim i personal, ha estat el següent: vaig començar sent pare, a partir dels meus fills vaig aprendre a estimar-me el fet educatiu, la feina de criar-los, d'encarrilar-los, i, ves per on, ara m'estimo els mestres, els meus còmplices. Com no m'he d'estimar una gent que es dedica a educar els meus fills?

Per això em dol que es malparli per sistema dels meus estimats mestres, que no són tots els que cobren per fer-ne, és clar, sinó els que en són, els que sumen a la professió les tres paraules del títol, els que mentre molts pares se'ls imaginin en una platja de Hawaii són tancats en alguna escola d'estiu, fent formació, buscant eines noves, mètodes més adequats.

Us desitjo que aprofiteu aquests dies per rearmar-vos moralment. Perquè cal molta moral per ser mestre. Moral en el sentit dels valors i moral per afrontar un dia a dia feixuc sense sentir l'estima i la confiança imprescindibles. Ni els de la societat en general, i a vegades ni tan sols els dels pares que us transferim la canalla però no l'autoritat.

¿Us imagineu un país que deixés el seu material més sensible, les criatures, en els seus anys més importants, dels zero als setze, i amb la missió més decisiva, formar-los, en mans d'unes persones en qui no confia?

Les lleis passen, i les pissarres deixen d'embrutar-nos els dits de guix per convertir-se en digitals. Però la força i influència d'un bon mestre sempre marcarà la diferència. El que és capaç de penjar la motxilla d'un desànim justificat al costat de les motxilles dels alumnes i, ja alliberat de pes, assumeix de bon humor que no serà recordat pel que li toca ensenyar-los, sinó pel que aprendran d'ell.

Jo vull fer P-5

Carles Capdevila

Costa saber quins són els millors anys de la nostra vida. I encara més predir-ho abans de viure'ls. Només podries saber-ho a posteriori, en funció de com t'han anat. I tampoc és del tot objectivable, perquè per sort la memòria és traïdora, mitifica alguns períodes i n'oblida d'altres, per fer la nostra història més suportable.

Tot i això, m'atreveixo a generalitzar, i afirmar que els millors anys de la nostra vida són els 5, 6 i 7 anys. I, si em feu afinar, diré que el curs amb més opcions de ser feliç és P-5.

Els nadons viuen desconcertats, i quan comencen a posar ordre arriba P-3 i els posa la pressió dels grups de 25 i el trànsit de la criatura que encara fa migdiada cap al nen que no en farà mai més. A P-4 comencen a controlar, però van veient morir els privilegis del nadó que ja no són. I de sobte arriba P-5, aquell curs en què ets el més gran dels petits. El curs en què encara tot és divertit, tot és joc, i a sobre n'ets conscient, ho pots celebrar. A casa nostra fa 14 anys que hi creix canalla, i tots ells han trobat entre els 5 i els 7 anys un estat de placidesa mental, de benestar emocional, gairebé paradisiac. Comencen a ser autònoms però se senten independents, saben gaudir de tot el que és al seu abast i no són conscients encara de l'esforç que els costarà mantenir-ho. I tenen claríssim que el tió és el que caga i que els regals els porten els Reis.

Els millors anys sempre són un oasi entre anys més complicats. I arriba tercer de Primària, i arriben els deures. Deures en el sentit literal, dels que t'has d'emportar a casa i apuntar a l'agenda. No vull dir que sigui impossible ser feliç quan arriben les responsabilitats, però a partir d'aquí ja tot dependrà de com les superis. Entre els 5 i els 7 la felicitat és gratuïta, a partir dels 8 ja reclama un pagament en espècies.

Per això si després de les dotze campanades se m'apareix un geni i em concedeix un desig, li demanaré que, ni que sigui durant un dia, em deixi repetir P-5.

El primer dia de P-3, fita històrica

Carles Capdevila

Avui ell portarà el fill a la nova classe de P-3. No és la seva primera vegada, ni la segona, però està igual de nerviós que ho estava amb les altres criatures. És tota una experiència, deixar-lo a l'escola dels grans, tan petit, però és cert que a l'escoleta dels petits hi començava a quedar gran. Hi ha mides incòmodes, i aquesta n'és una, per això el curs serà tota una transició per al nen i els nous col·legues. Tot per aprendre: d'aquí ve que ser mestre d'infantil sigui tan vocacional, intens, esgotador i agraït. L'esmorzar d'avui té molts ingredients emocionals, alguns de camuflats, d'altres que fem explícits, potser massa. Les ganes que comenci el curs, per fi. Els consells i explicacions apressades. I aquella alegria impostada, aquell teatre que els fem: "Que bé, avui faràs molts amics i t'ho passaràs molt bé i de seguida et vindrà a buscar la mare i el berenar serà boníssim". I la rèplica del nen, que intenta calcar-ho tot, i se'n surt: respon dient que està mooolt content amb uns ulls mooolt espantats. No acaba d'entendre què li espera però si a mig esmorzar ja et prometen un berenar tan bo deus intuir que el dia no serà fàcil. L'avantatge que per al pare no sigui el primer cop és que s'aixeca disposat a viure un dia històric amb ganes i sense estalviar abraçades. D'aquí a uns anys els dos se'n riuran, del primer dia de P-3, però si avui els cau alguna llagrimeta, o dues, que caiguin.

“La participació de les famílies, eix d’una educació de qualitat”

La gestió i organització de la vida a l'escola, en tots els seus diferents àmbits, des d'una estructura horitzontal i compartida -on totes les persones tenen un paper clau i responsable amb la infància- és la base de la nostra proposta com a escola per millorar i aconseguir una educació de qualitat per als nostres infants.

La participació a l'escola

Participar és prendre part, col·laborar amb d'altres, ajuntar-se amb qui té inquietuds similars, formant-hi un grup per a aconseguir plegats uns objectius comuns. I considerem que aquest és el repte de la nostra comunitat educativa de l'escola pública Els Pinetons de Ripollet.

Entenem **la participació** com un dret de tota la comunitat escolar i tenim la voluntat d'exercir-ho des dels diferents sectors implicats i compromesos en l'educació dels infants. Tal vegada, pensem que el fet de participar comporta una responsabilitat imprescindible i necessària que les persones que vivim a l'escola hem de compartir.

La participació de les famílies

Les famílies, des de la seva responsabilitat natural de ser mares i pares i amb la oportunitat de participar i compartir l'educació dels seus fills i filles són, sens dubte, un dels principals agents educadors dels infants, conjuntament amb l'escola.

Tanmateix, en la nostra societat actual, on tot canvia acceleradament, les famílies -i els mestres- han d'adaptar-se a les noves situacions. El projecte i l'entorn de l'escola ens ofereix a uns i altres la possibilitat de concretar i construir l'educació d'aquestes nenes i nens, tot coresponsabilitzant-nos des de les accions i actituds quotidianes que desenvolupem.

Cerquem propostes exitoses de relació i interacció entre famílies i mestres on la participació i el compromís per aconseguir una educació de qualitat siguin els veritables objectius i dinamitzadors, establint el respecte com a valor educatiu i eix vertebrador de les relacions entre les persones:

- Establir i mantenir una comunicació i informació transparent entre l'escola i les famílies per els diversos tipus de canals que es consideri oportú.
- Implicar i fer-los partícips del Projecte Educatiu de l'escola, afavorint els diferents diàlegs i la riquesa que totes les persones poden generar.
- Facilitar i valorar positivament les aportacions que fan les famílies donant suport a les accions i activitats de l'escola.
- Promoure l'organització d'estructures on les persones de la comunitat escolar tinguin un espai per a fer créixer les seves iniciatives i plantejaments des de la reflexió conjunta on el consens i l'acord es converteixin en una pràctica de participació democràtica real.
- Reconèixer i oferir referents clars d'aquestes praxis amb contingut i valor educatiu i de relació social plural i democràtica que modelin les accions, les actituds i la vida dels nostres infant

Carles Gràcia, mestre i director
Escola Els Pinetons - Ripollet, 27 d'abril de 2015

Bibliografia

ALPI, L. (2003). Adaptació a l'escola infantil. Madrid: Narcea.

BECK-GERNSHEIM, Elisabet (2003). La reinvençió de la família: en busca de nuevas formas de convivencia. Barcelona. Paidós Ibérica.

BRULLET, Cristina (2008). Malestares: Infancia, adolescencia y familias. Barcelona. Editorial Graó.

CAPDEVILA, Carles (1999). Criatura i Companyia. Editorial La Campana.

CARBONELL, Jaume i SERRA, Àngel (2009) La vida escolar en un curs: coses que no sempre s'expliquen. Barcelona. Editorial Graó.

COMELLAS, María Jesús (2009). Educar en la comunidad y en la familia: acompañando a las familias en el día a día. Valencia. Nau llibres.

COMELLAS, María Jesús (2009). Família i escola: compartir l'educació. Col·lecció Família Educació14. Barcelona. Editorial Graó.

COMELLAS, María Jesús (2010). Més enllà de l'escola, però no sense l'escola. Barcelona. Edició UAB.

GOLDSCHMIED, E. (2003). Educar l'infant a l'escola bressol. Barcelona: Rosa Sensat.

GOLOMBOK, Susan (2006). Models de família: què és el que compta de debò? Barcelona. Editorial Graó.

HORNO GOIKOCHEA, Josefa. Eduquem l'afecte. Col·lecció Família i educació Barcelona. Editorial Graó.

LE GAL, Jean (2005) Els drets de l'infant a l'escola: una educació per a la ciutadania. Barcelona. Editorial Graó.

SILVER, N. (2001). Normas educativas para padres responsables. Barcelona. Editorial Oniro.

TORRUBIA, R. i altres autors (2009). Informe: Família i educació a Catalunya. Barcelona. Fundació Jaume Bofill (llibre digital).

VALDIVIA SÁNCHEZ, Carmen (2010). Mares i pares competents. Barcelona. Editorial Graó.

VILA, Ignasi (1998). Familia, escuela y comunidad. Barcelona: ICE. Universitat de Barcelona.

VI JORNADA 0-6

De la mà. L'ESCOLA AMB LES FAMÍLIES

La participació de les famílies, eix d'una educació de qualitat

Carles Gràcia

Girona, 9 de maig de 2015

“Per aconseguir allò que la humanitat reclama de
l'educació,
cal una comunitat educadora
decidida, planificada, organitzada ella mateixa
com a àmbit d'exercici de la democràcia,
amb la participació efectiva de tots els seus membres,
cadascun amb el seu paper,
i tots potenciant-se recíprocament..”

Marta Mata

Vallory , E. (ed.).

Educar en la política: dotze raons per a la participació en la vida pública.

Barcelona: Pòrtic, 2003, p. 20

Què entenem per participació?

- 1.- acció de participar, ser o tenir part
- 2.- document amb què hom participa o dóna notícia...
- 3.- ...relació que les coses tenen amb les idees...

PARTICIPACIÓ

*col.laboració, intervenció, aportació,
contribució, cooperació, ajut, comunicació,
anunci, publicació, experiència, declaració,
assistència, interès, repartiment, ...*

Si pensem en l'acció de *participar*, ens trobem:
dir, comunicar, donar a entendre, a conèixer,
proclamar, confiar, compartir, intervenir,
constituir, ser part, manifestar, declarar, ...

A l'escola, la participació de qui?

- Infants: des de la seva condició de d'ésser humà que s'està desenvolupant, la participació és un aprenentatge per a la vida.
- Famílies: des de la seva responsabilitat natural de ser mares i pares.
- Mestres: des del seu compromís i responsabilitat professional i personal.

infants

En la vida a l'escola, els infants tenen espai i temps per a dir, proposar, debatre, ...?

Sobre quins aspectes poden decidir?

Els infants se senten protagonistes dels seus aprenentatges?

La qüestió clau podria ser:

Quan, com, en què i de què participen els infants a l'escola?.

famílies

La seva implicació i aportació en el procés de construcció del projecte d'escola està fonamentada en la seva participació.

Les iniciatives que demostren tenir per millorar la qualitat de l'educació dels seus infants estan vinculades amb la idea de compartir, intercanviar i interaccionar amb l'equip de mestres i la comunitat educativa de l'escola.

mestres

Des de l'anàlisi i la reflexió de la pràctica educativa establim un debat pedagògic ric i plural on tots els professionals tenen espai i temps per compartir la millora de l'acció amb els infants.

L'estructura horitzontal de participació ens ajuda a recollir les diferents aportacions de les i els mestres.

La llibertat en la gestió educativa del grup, dels infants a l'escola és, en definitiva, una manera de participar en la construcció del projecte de l'escola.

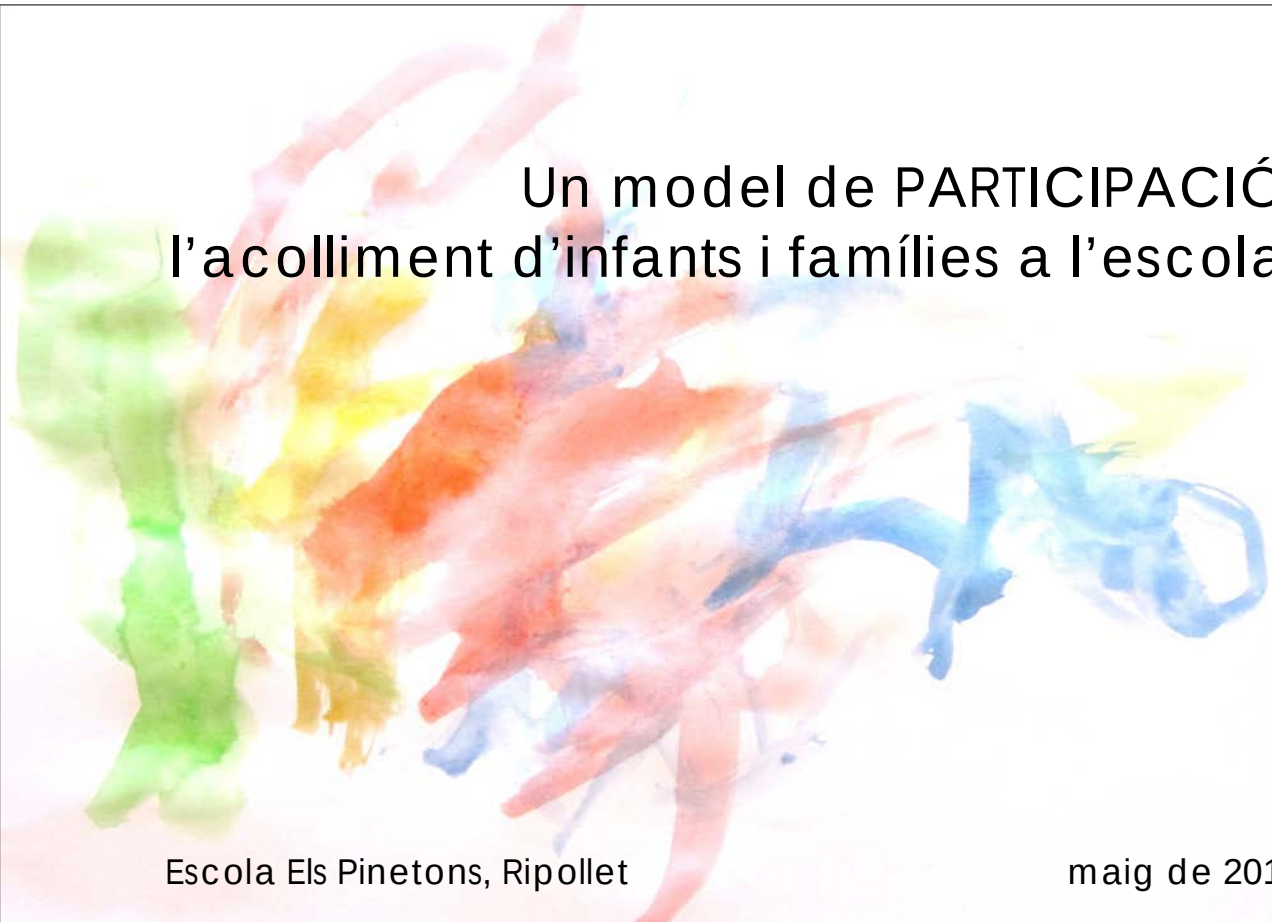
Invariant núm. 27

*“La democràcia de demà
es prepara amb la democràcia a l’escola.*

*Un règim autoritari a l’escola
no pot ser mai formador de ciutadans demòcrates.”*

Célestin Freinet

Les invariants pédagogiques

Un model de PARTICIPACIÓ: l'acolliment d'infants i famílies a l'escola.

Escola Els Pinetons, Ripollet

maig de 2015

“APRENDRE A CONÈIXER.
APRENDRE A FER.
APRENDRE A VIURE JUNTS,
A CONVIURE.
APRENDRE A SER.”

Jacques Delors

Quina idea d'infant?

“Aquesta idea es fonamenta en una imatge positiva de l'infant, un protagonista, subjecte de drets a qui la societat ha de respectar i donar suport. Un infant ric: nascut amb un potencial que es podrà expressar amb cent llenguatges, com un coconstructor de coneixement, d'identitat, de cultura i de valors, que cerca des del naixement el sentit del món. Un infant competent per viure, aprendre, escoltar i comunicar...”

Per una nova educació pública
Declaració de la 40 Escola d'Estiu Rosa Sensat
Barcelona, juliol de 2005.

Pensem en un infant capaç, en constant evolució, únic i singular, social, creatiu i pel qui aprendre és una necessitat i una font de creixement i desenvolupament personal. Reconeixem en l'infant-persona el dret a la diversitat, com a riquesa fonamental de l'escola que l'acull i integra en la comunitat d'aprenentatge amb respecte, valorant la seva aportació individual.

Trobades amb les famílies

Abans de començar l'escola es concerten dues trobades amb les famílies:

A finals de juny, abans de les vacances d'estiu es fa una trobada col·lectiva amb les famílies dels nens i nenes que començaran al setembre. En aquest cas es comparteixen aspectes organitzatius de la vida quotidiana a l'escola. A mode d'anticipació d'allò que trobaran al setembre.

Al setembre, les mestres, concerten una entrevista individual amb cada família. Just abans que l'infant comenci a venir a l'escola. Aquest primer moment serveix per recollir dades importants per tal d'ajustar l'acció tutorial. Aquesta trobada, és un dels primers contactes amb el nen/a i la família. Un petit espai per començar-nos a conèixer i establir un vincle de confiança mutu. On l'infant ja troba l'espai preparat per rebre'l. En aquesta entrevista també s'entrega una llibreta a les famílies,

El Llibre de Vida, i se'ls explica quin és el funcionament i ús d'aquest material que ens acompanya durant l'estada a l'escola de petits. Especificant que aquest material no s'utilitza com una agenda o diari, sinó que serveix per il·lustrar aquelles situacions, persones, esdeveniments... que són importants per cada infant, tant de casa com d'escola.

El Llibre de Vida

El Llibre de Vida és un recorregut al voltant de les experiències i vivències de l'infant. És un llibre que relata l'avui, poc a poc l'anirem teixint entre tots. És un llibre únic i personal de i per l'infant, on cadascú podrà afegir tot allò que vulgui explicar, compartir o fer saber.

començar

De nou, arribar a l'escola després del temps de l'estiu significa un inici per a d'altres. Començar l'escola significa descobrir, aprendre, acceptar una certa incertesa, tenir dubtes, engrescar-se... Els començaments sempre generen un punt d'incertesa, però alhora poden esdevenir l'oportunitat per provocar aquell canvi volgut o assumir el repte acceptat.

"Tots tres entrem per la porta agafats de la mà. Gairebé em tremolen les cames de l'emoció que sento i per segons no em cauen les llàgrimes"

Al començar l'escola s'obren les portes a un món nou, a un descobrir tranquil, on les vivències i les emocions s'abracen, en un viatge on el creixement i l'aprenentatge van de la mà.

"El temps d'adaptació continua igual: ell amb moltes ganes, jo no tantes. Adaptant-me lentament. Plorant el primer dia que arribo sola a casa.

La trobo buida i en silenci. Ja no me'n recordava. No m'agrada. El trobo a faltar. Una part meva està trista, però l'altra està contenta amb l'inici de la seva nova vida. De la nostra vida."

L'il·lusió i incertesa dels primers dies d'escola són sentiments compartits per infants, pares, mares i mestres.

El contacte diari amb les famílies ens facilita un coneixement entre pares i mestres, esdevenint l'escola en un espai de confiança, compromís, complicitat i benestar . Permetent a pares i mares viure amb tranquil·litat i seguretat l'estada del seu fill o filla a l'escola

Som conscients del ritmes familiars actuals, en alguns casos no es pot disposar del temps que requereix l'entrada a l'escola.

"Els primers dies d'adaptació van anar molt bé, m'encantava portar-la i veure-la feliç quan es quedava a la classe. Quan vam haver de fer l'horari real i ella s'havia de quedar a l'acollida de bon matí i a dinar., jo vaig patir uns dies de tristor. Per no poder compartir amb ella aquells moments d'arribada i retrobament diari amb els seus companys. Ella semblava més enfadada i estava més irritable, jo vaig sentir-me culpable d'aquell canvi i no poder estar amb ella en aquests moments importants."

La prioritat, com escola, que tenim aquests dies és fer, amb tranquil·litat i respecte, un reconeixement adult - infant, començar a conèixer els espais de l'escola, les dinàmiques que aniran organitzant la vida a l'aula, ...

Tres dies després de l'inici de l'escola, el plantejem com un dia de primera trobada amb el grup sencer, mantenint el temps ja conegut, i el següent proposem iniciar l'horari complet amb el matí i la tarda.

L'espai de migdia, a aquelles famílies que el necessiten, se'ls recomana iniciar-lo dues setmanes més tard.

No hi ha cap imposició, és un temps de vida trenat i compartit, conjuntament i amb un element clau la flexibilitat en els plantejaments.

	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres
MATÍ	Mig grup	Mig grup	Mig grup	Grup sencer	Grup sencer
	Mig grup	Mig grup	Mig grup		
TARDA					Grup sencer

Aquesta idea de respecte que tenim per l'infant es fa extensiva vers la família i el seu ritme de vida. Així doncs tenim en compte que el descans en aquestes edats és fonamental. La vida de l'infant no són segments horaris, sinó que transcorre durant tota la jornada. S'ha d'anar ajustant el ritme biològic amb el ritme escolar, per tant si un infant necessita dormir per la tarda recomanem no trencar aquest descans per tornar a l'escola.

De la mateixa manera, els infants que dinen a l'escola tenen el mateix dret. Per tant es pot allargar aquest descans en els espais habilitats dins l'aula

En el moment que els nens i nenes comencen a dinar a l'escola, l'equip de mestres i monitors treballen conjuntament. Dies abans, els monitors s'atansen als grups amb els que treballaran per anar fent una primera presa de contacte i així no ser un adult desconegut.

També hi ha l'acompanyament de l'equip de mestres en aquest temps de dinar i descans. Facilitant el vincle i la confiança amb tots els adults que intervenen de manera directa o indirecta en l'atenció dels infants.

El projecte d'escola integra l'acolliment com un element bàsic per tal d'aconseguir un benestar emocional, que doni seguretat i confiança a l'hora d'emprendre els diferents reptes que el dia a dia va generant. Permetent moure's dins d'un entorn estable i confortable, en funció de les necessitats personals de cada infant.

El tipus de proposta que es planteja, s'adiu i afavoreix que els infants es puguin incorporar de forma progressiva dins d'aquestes dinàmiques.

Començar l'escola no només genera expectatives a aquells qui ho viuen en primera persona, també als altres infants de l'escoleta, germans, mestres també se'n fan ressò. Buscant complicitats, acompanyant-los en el joc, vetllant pel seu benestar... En definitiva cercant la construcció d'un nosaltres més gran.

"Són els pares i les mares qui donen més tranquil·litat i confiança als infants"

Escola Pública Els Pinetons

Reunió famílies 3 anys

Els infants interactuen

Les mestres fan l'acompanyament dels
aprenentatges

La conversa com a eix central
de la vida a l'escola

Els infants intercanvien opinions,...

... i estableixen diàlegs

A la rotllana s'expliquen vivències,...

... observen i es fan preguntes

Els seus interessos són recollits,...

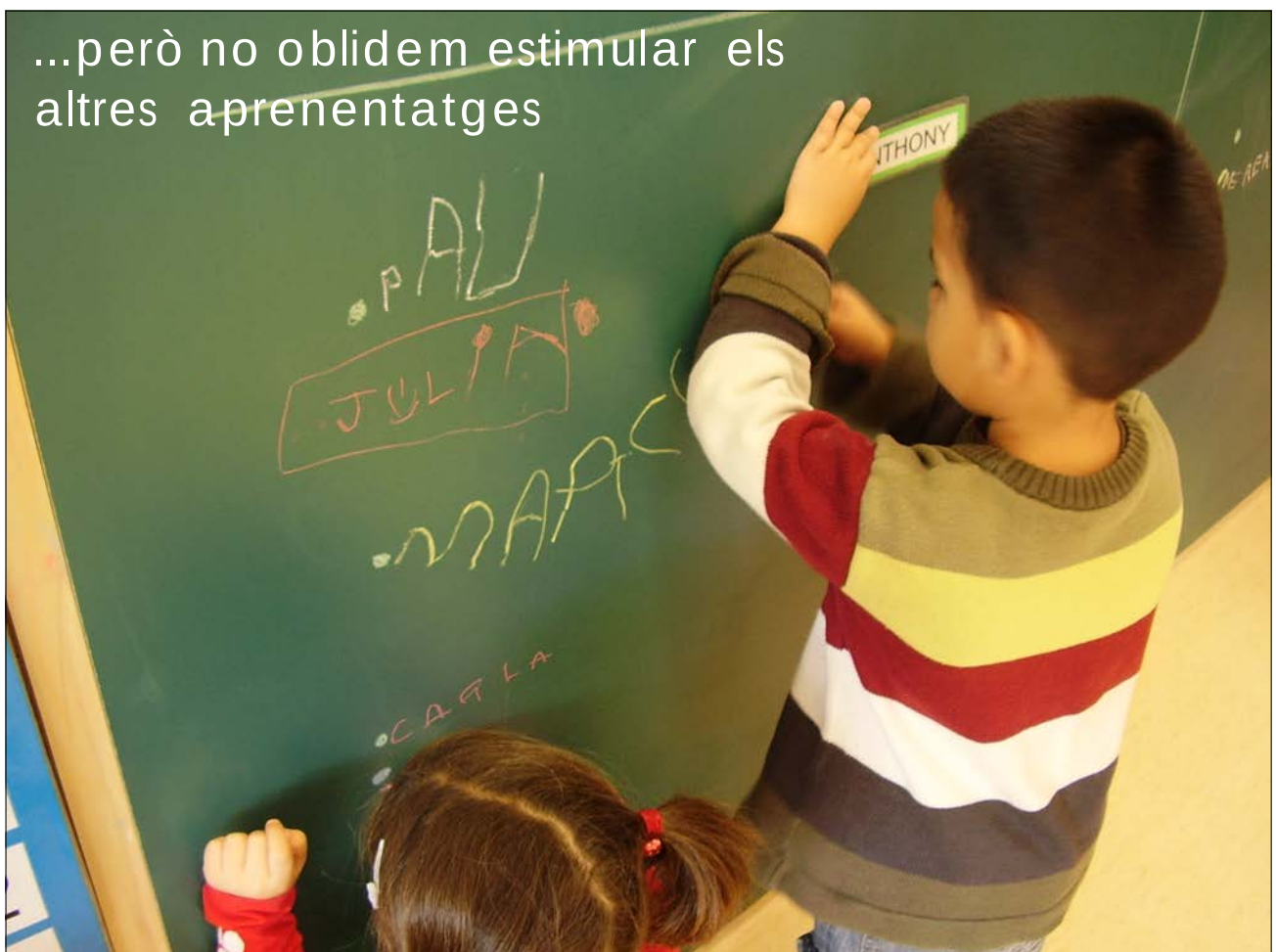

... i es porten a la pràctica

Aquests coets formen part del projecte desenvolupat a un dels grups.

Considerem el joc com l'activitat primordial dels infants,...

...però no oblidem estimular els altres aprenentatges

Volem afavorir tot tipus
d'expressions: musical,...

... plàstiques

...en les seves diferents
formes

... corporal

Les tres escoles es troben

L'estona de menjador...

Descansem una estona...

Sortides a la natura

DESCUBRIR, OBSERVAR, TOCAR, CAMINAR, IMAGINAR... GAUDIR!

SORPRENDRE'S

RETALLS D'EXPERIÈNCIES

EL CODI PER ENTRAR I SORTIR DE L'ESCOLA

EBM de Girona

MANS A L'OBRA

ESC Camins de Banyoles

MANS A L'OBRA

ESC Balandrau de Girona

MANS A L'OBRA

ESC Balandrau de Girona

FESTA DE BENVINGUDA

ESC Frigolet de Porqueres

ESPAIS OBERTS

EBM de Figueres

ESPAIS OBERTS

EBM de Figueres

ESPAIS FAMILIARS

EBM de Figueres

ESPAIS FAMILIARS

EBM de Figueres

ESPAI FAMILIAR

ESC Camins de Banyoles

ESPAIS DE RELACIÓ FAMILIAR. TROBADES PER PARLAR DE ...

EBM de Girona

VINE A FER DE NEN

ESC Balandrau de Girona

ANIVERSARIS

EBM de Girona

BIBLIOTECA EN HORARI EXTRAESCOLAR

EBM de Girona

TALLER DE CORONES

EBM de Girona

LA PLACETA DEL BALANDRAU

ESC Balandrau de Girona

PROJECTE PATI

ESC Balandrau de Girona

PROJECTE PATI

ESC Frigolet de Porqueres

PARTICIPACIÓ A L' AULA

ESC Frigolet de Porqueres

MESTRE PER UN DIA

ESC Sant Andreu de Borassà

ELS NOSTRES XOUS

EBM de Girona

HORA DEL CONTE

ESC La Draga de Banyoles

TARDES LITERÀRIES

ESC Camins de Banyoles

PROJECTE DELS OFICIS

ESC La Draga de Banyoles

JOCS DE TAULA

ESC La Draga de Banyoles

APRENEM DELS NOSTRES AVIS

ESC Sant Andreu de Borrassà

TALLER DE LABORATORI MATEMÀTIC

EBM de Girona

FESTA DEL GELAT

ESC Camins de Banyoles

FESTA DE LA LLUM

ESC Frigolet de Porqueres

“Cal entendre que l'escola també és de les famílies, fet que exigeix obrir i convertir el centre escolar en un centre social on la trobada no estigui necessàriament vinculada amb l'aprenentatge dels infants. En aquest sentit, un o major grau de pertinença dels pares, mares i altres familiars a l'escola dependrà de com els mestres i familiars que ja hi participen entenguin la seva entrada a l'escola. Aquesta forma d'entendre la participació de les famílies, procurant que se sentin d'acollides, valorades i necessàries, serà determinant per tal que la participació sigui honesta, voluntària i sostenible –no puntual- en el temps”

Fundació Jaume Bofill. Joan Subirats i Bernat Albaigés (coordinadors) Educació i Comunitat. Reflexions a l'entorn del treball integrat dels agents educatius. Finestra oberta 48. Febrer 2006

GRUPS DE DEBAT

EDUCAR ÉS UN ESPORT DE RISC

Educar és

- Un repte
- Anar evolucionant perquè tot canvia molt a nivell social
- Hauria de ser un plaer, un gaudir
- Saber estar
- Tenir en compte els aspectes emocionals
- Ser un mirall
- Participació
- Voler anar de la mà
- Un esport de risc més com a mares que com educadores, no saps què et trobaràs, dubtes...
- Saber on vols arribar i desenvolupar al màxim potencialitats de l'infant
- Coherència i sentit comú
- Que els infants siguin feliços
- Comunicar
- Por, inseguretat
- Sintonia
- Valors que cada família creu que s'han de donar.
- Una petita acció potser la taca d'oli que després s'escampi
- Quan tot l'equip valora el que es fa, hi ha coherència
- Donar confiança
- Naturalitat

Respecte les famílies:

- Esport de risc: en quan a la reflexió cap a un mateix i respecte cap a les famílies.
- Espai familiar: enriquiment personal
- Espais familiars que afavoreixin l'intercanvi
- Cal obrir les portes de l'escola
- Entrades i sortides amb temps flexible

Millora de les relacions família-escola:

- Cafè de valors a l'escola bressol
- 3-6 marca molt el currículum i falten moments de trobada més informal amb les famílies.
- Es proposa oferir aquesta possibilitat al 3-6, obrir les portes per trobades informals
- Projecte niu. Es proposa a l'escola Mare de Deu del Mont i es tracta de l'acompanyament d'una família autòctona a una de forana.

Conclusions:

Potser un esport de risc, portes el timó d'un vaixell que està al mig de l'oceà on has de trampejar obstacles i canviar algunes vegades de rumb, saps que al final arribaràs a diferents ports amb la convicció de que el recorregut ha valgut la pena.

EDUCAR AMB HUMOR. L'OPTIMISME, ÉS OBLIGATORI, NECESSARI I UNA OPORTUNITAT

L'actitud positiva crea un ambient de confiança, empatia, comprensió, comunicació, respecte i reconeixement.

Valoració del canvi per millorar.

Transmetre seguretat en el camí genera transparència i confiança.

Hem d'educar amb empatia en un món real i divers on, a partir d'uns valors compartits, siguem capaços de transformar el dia a dia oferint canals de participació i comunicació que ens permetran conèixer-nos i establir relacions de confiança i respecte mutu.

SOBRE-PROTEGIM ELS PETITS I ABANDONEM ELS GRANS

No sobreprotegim els petits i abandonem els grans, sinó el que cal és confiar i estar disponible per acompanyar els infants en el seu procés de creixement des del respecte de la mà de les famílies, cadascú des del seu lloc.

ESPAVILAR, ESPAVILAR, ESPAVILAR, CONTROLAR, CONTROLAR, CONTROLAR

Pluja d'idees:

- Asombro, sorpresa
- Etapas lligades amb l'espavilar i amb el controlar.
- Més lligat amb les famílies.
- Reprimir, donar empentes, estrès.
- “Cal deixar fer però sempre amb un control”
- “Ves-hi, però t'acompanyo...” seria sinònim d'espavilar.
- Ajudar amb límits, supervisió seria sinònim de controlar.
- L'acompanyament sempe hi ha de ser-hi.
- Tenir clars els límits i anar-los ampliant.
- Educar, deixar fer, fer un camí, des de casa i l'escola.
- Importància de l'adult, tant pares, mares (en el cas de les famílies), com mestra (escola)
- Superar la por a deixar fer.

Experiències en participació

- Ús educatiu de patis a partir de les necessitats dels infants (accions de treball compartides amb les famílies) i les decisions són participatives famílies-escola i ajuntament (Escola Grabí)
- Patis oberts (EB Pins i Bon Pastor de Figueres) Pati educatiu compartit fora d'horari escolar amb les famílies dos dies a la setmana.
- A Vidreres, els alumnes d'ESO trien uns jocs i els preparen per als nenes de les llars d'infants (la darrera setmana dels curs).
- Can Puig, projecte de lectura a 6è i 3r. Autoavaluació per part dels infants. Parelles lingüístiques amb P5. Sofà de lectura: famílies amb nens i nenes d'infantil. Alumnes de l'INS Brugulat participen amb l'hort
- EB Trapelles (Porqueres): “Pares i mares actius”. Grup promogut per algunes famílies que s'ofereixen per participar en activitats de la llar d'infants com per exemple: per explicar contes, fer tallers, per Carnestoltes,...
- EB de Lloret: “Un dia a l'escola”: Una família passa el dia a l'escola. L'infant se sent bé i important. A casa omplen una cartolina perquè escriguin el retorn de la visita.

PRACTICAR LA TEORIA DE LA RELATIVITAT

RELATIVITZAR ÉS :

- Deixar-se sorprendre
- Donar temps
- Ser molt professionals : saber què és l'essencial, sentir-nos segurs del què fem
- Ser pràctics
- Tenir sentit comú. Focalitzem tant, dramatitzem tant, que a vegades no ens adonem que només és un procés.
- Saber adaptar-nos a les diferents situacions: no hi ha blanc ni negre. Cada nen, cada família és un món.
- Confiar amb els altres: amb el nen, amb la família, amb l'equip, amb la comunitat. Saber donar confiança als pares. Quan hi ha confiança hi ha connexió. Quan hi ha connexió hi ha comunicació.

ALTRES REFLEXIONS:

- Es valora com a important que els pares puguin participar de la manera més natural
- Hem d'anar a familiaritzar més i a naturalitzar més les coses. Que les famílies puguin entrar i sortir amb tota naturalitat .
- Ser flexibles, donar cabuda a totes les aportacions , que la nostra actitud sigui oberta i de confiança.
- Cal pensar i buscar fórmules perquè tots puguin participar:
- No totes les famílies poden participar dins l'horari escolar: a partir de 2/4 de 5, els dissabtes,...
- No hi ha una única manera de participar: podem portar l'essència de la família dins de l'aula (fotografies,...), poden venir les famílies dins l'aula, es poden organitzar xerrades, es poden fer patis oberts,...

ELS VALORS, COM QUE S'ENCOMANEN, N'HAS DE TENIR

Pluja d'idees:

- Reflexió
- Avis
- Respecte
- Imitació
- Coherència
- Conseqüent
- Limits
- Respecte als valors familiars
- Frustració

Experiències Relació família-escola

Grup de 2-3 anys: Caixa dels contes: cada família col·labora un conte, el portaven a la llar i l'explicaven a la resta del grup.

